

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no. Maij.

Feria s[e]c[und]a: de fuga p[ec]c[at]or[i]. Sermo. xxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. II. post Reminiscere.

ad primū vir et vxor indicant ad paria: q: sicut vir pōt vxorē dimittere ppter adulteriū ita ecōuerso: q̄uis ad hoc iudicent ex inequali cā. Nec est hoc cōtra iusticiā: q: minor de illis causis sufficit quātū ad illū effectū. Sicut videmus q̄ duo latrones quoz vnus plus furatus est q̄ alius iudicant ad suspēdiū: et ita ad eādē penā ex inequali cā: q: ille q̄ minus fuit furatus meruit hāc penam. Quātū ad scdm vir et mulier non sunt equalis cōditionis. Favorabilius em̄ recipit accusatio viri ptra vxorē q̄ ecōuerso. Tū q: vir est caput vxoris. Tū q: mulier adultera magis cōfundit virū q̄ ecōuerso. Tū q: adulterium mulieris magis ledit matrimoniū q: causat incertitudinē plis. Et hac rōne grauius est adulteriū in muliere q̄ in viro: lz fornicatio simplex grauior sit in viro: eo q̄ in ipso magis viget vsus rōnis. Tertio puniū adulteriū lege ciuili pena mortis C. de adulter. l. q̄uis. Ex q̄bus oibus apparet tāti pcti grauitas: quod cōiugati euitare debēt vt habeant in hoc seculo dei gratiā: et in futuro beatā gl̄iam: in qua viuit b̄dictus deus p̄ infinita secula seculoz. Amen.

¶ Feria scda post Reminiscere: de fuga pcti: qd̄ magis fugiendū est q̄ queslibet huius sc̄li mala. Sermo. xxxij.

In peccato vestro moriemini. Verba sunt redēptoris n̄ri origenalisiter Job. viij. et i euāgelio hodierno. Ad ostēdendū q̄ graue malum sit esse in statu pcti. replicauit saluator n̄r loquēs pharisais pctōibus p̄ eadē verba eandēq̄ sn̄iam. s. q̄ in pctis morerent: vt sic cognita infirmitate atq̄ periculo solliciti essent q̄rere salutem et medicinā. Quā nihil est qd̄ magis detineat in pctis aligatas aias q̄ erronea cogitatio eozū qui arbitrant pctm̄ aut nihil aut parū obesse. Ideo Sēn. ad Luallū dicebat: Nō est extrinsecus malū nostruz: intra

nos est: et in visceribus nostris sedet: et difficulter ad sanitatē venimus: q: nos egrotare nescimus. Et Augu. sup̄ ps̄. l. Nemo est insanabilior eo q̄ sibi sanus videt. ppter ea in hoc sermone de fuga pcti dicendū est: de qua sapiēs Eccl̄. xij. dicebat: Quasi a facie colubū fuge peccatum. Assignabimus autem triplicem principalem rationem quare peccatum est fugiendum.

Prima rō d̄: cōplacencie. Scda nocentie. Tertia displicencie. Q̄ pctm̄ est fugiendū eo q̄ placet diabolo: et qualiter ipse indirecte causa est pctoz: et quō leticia vel delectatio p̄esse in demonibus.

Quina rō quare pctm̄ est fugiendū d̄: cōplacencie. Placet em̄ multū inimicissimo n̄re salutis diabolo. De quo

circa tria dubitare cōtingit. Primo circa causalitatem. Scdo circa generalitatem. Tertio circa iocunditatem.

Primo cōtingit dubitare circa causalitatem. Et r̄u diabolus sit directe cā peccati. Et videt q̄ sic: q: pctm̄ directe cōstitit in affectu. Sed Aug. dicit in. iij. de tri. Diabolus sue societati malignoz effectus inspirat. et Beda sup̄ actus ap̄torum. Diabolus aiam in affectū malicie trahit. et J̄s̄. li. de sum. bo. Diabolus corda hoim̄ occultis cupiditatibus replet: ergo videt q̄ ipse sit causa peccati.

Sed ̄ est q̄ Aug. probat in. s. x. de libe. arbi. q̄ nulla alia re m̄s sit letua libidinis nisi pp̄ua voluntas: ergo cā pcti nō est diabolus sed pp̄ua voluntas. Respōdet Tho. s. ij. q. lxxx. q̄ cū cōpctm̄ voluntariū sit: nihil pōt directe cā pcti nisi qd̄ pōt mouere ad agēdum. Volūtas aut̄ a duobus potest moueri. Uno mō ab obiecto sic d̄ q̄ appetibile apprehēsum mouet appetitum. Alio mō ab eo qui interius inclināt volūtatē ad volēdū: hoc aut̄ nō est nisi vel ipsa volūtas vel deus. Deus aut̄ nō pōt

esse cā pcti: qz vt dicit Aug. li. lxxiiij. q. Deo auroitate nō fit hō deterior. Reliquif ergo qz ex hac parte sola volūtas hoīs fit directe cā pcti ei⁹. Ex parte autē obiecti pōt irelligi qz aliqd moueat voluntatē tripliciter. Vno mō ipsuz obiectū ppositū: sicut dicimus qz abus excitar desiderū hoīs ad comedēdū. Alio mō ille qz pponit bñōi obiectū. Tertio mō qz persuadet obiectū ppositū habere rōnē boni: qz tūc aliquāter pponit ppiū obiectū volūtati: qz est rōnis bonū verū vel apparēs. Pūmo mō res sensibiles exterius apparentes mouēt voluntatē hoīs ad peccādū. Secūdo mō t tertio mō vel diabolus vel etiam hō pōt incitare ad peccādū vel offerendo aliqd appetibile sensui: vel psuadendo rōne. Sed nullo istoz triū modoz aliqd pōt esse cā pcti: qz volūtas nō mouet ex necessitate ab aliquo obiecto nisi ab vltimo fine. Vñ nō est sufficiens cā pcti. Neqz res exterius oblata: neqz ille qz eā pponit nisi qz psuadet. Itē cū diabolus suggerēdo vel aliquo appetibili pponēdo inducat in affectū peccati nō est directe cā pcti: sed solū p modum pponētis vel psuadētis appetibile. Et sic p ad obiecta solutio. Ex qbus colligimus qz nullus pōt si peccat de diabolo cōqueri: sed tūc seipsum bz inculpate vel accusare eo qz oē pctm: vt probatum est in primo sermone huius opis: est volūtarū. ¶ Sed cōringit dubitare circa generalitatē: vtrū oīa pctā hoīminū pueniāt ex diabolica suggestiōe. Et qz sic videt: qz dicit Diony. in lib. de diu. no. Multitudo demonū est cā omnium maloz sibi t alijs. Et Damaf. di. Oīs malicia t oīs immūdia a diabolo sunt excogitata. Sed cōtra est illud qd dicit Augu. in li. de ecclesiasticis dogmatibus. Nō oēs cogitationes male a diabolo excitantur: sed aliquoties. ex motu liberi arbitri emergūt. Respōdet Tho. s. pte. q. cxi. t. f. ij. vbi. s. qz aliqd dicit cā alicui duplr. Vno mō directe: alio mō indirecte. Indirecte qdē sicut cū ali

quod agēs causat aliquā dispositionē ad aliquē effectū dicit esse occasionaliter t indirecte causa illius effectus: sicut si dicat qz ille qui secat ligna est occasio cōbustionis ipsoz. Et hoc mō dicendū est qz diabolus est cā oīm pctoz nostrorum: qz ipse instigauit primū hoīem ad peccādū: ex cuius pctō cōsecuta est in toto humano genere qdā pronitas ad omne pctm. Et per hūc modū intelligēda sunt verba Diony. t Damaf. Directe autē dicit esse aliqd cā alicuius qd operatē directe ad illud. Et hō mō diabolus nō est cā oīs pcti. Nō em̄ oīa pctā cōmittuntur diabolo instigatē: sed qdā ex corruptione carnis t liberi arbitri: quia vt Ougenes dicit: Si diabolus nō esset: adhuc hoīes haberēt appetitū cibi t venereoz. ¶ Tertio cōringit dubitare circa iocūditatē: vtrū demones possint in aliquo iocūdari: Et videt qz sic qz Augu. cōtra manicheos dicit: Prātem habēt in eos qz dei pcepta cōtemnūt: t de causa infelici letant. Itē Prouerb. xij. dicit: Desideriū si cōpleat delectat aīam. Sed ipsi multa mala desiderāt que eneniunt: ergo in illis delectant. Preterea pbs. x. Ethic. c. x. dicit: qz pbia bz mirabiles delectationes puritate t firmitate: sed mali angeli multū sciūt de pbia ergo habent magnas delectationes. ¶ Sed ptra arguit. Pūmo qz dicit idē Arist. s. Ethic. c. xviij. Delectatio si sit fortis expellit oēm tristitiā t que sibi ptraia est t qz contingēs: ergo a simili tristitia si sit fortis expellit oēm delectationem t qz sibi cōtraria est: t qz ptingens. Sed tristitia maloz angeloz est valde fortis: ergo nullā cōpatit secū in eis delectationē. Itē in angelis bonis leticia nullā cōpatit tristitiā: ergo a simili nec tristitia in angelis malis cōpatit leticiā. Itē in nobis nō pōt simul esse leticia t tristitia: qz leticia est cū dilatatōe cordis: t tristitia cū qdā cordis pstrictiōe. Cōstrictio autē t dilatatō motus sunt contrarij: ergo a simili in angelis nō potest esse leticia simul t tristitia: sed sent

Feria II. post Reminiscere.

per habet tristitia: ergo nullam habet letitiam. ¶ Rñdet ad hanc questionem Ricb. in 11. di. vi. q. de pena malorum angelorum contingit loqui aut p statu iudicii: aut p statu post iudicium. Primo modo adhuc pena eorum non est completa: quous sit gratia et multa: id est capaces sunt alicuius vani gaudij puenientis ex euentu malorum q. desiderat. ¶ In Aug. de ciui. dei. li. iij. Praua docet turpibus gaudet. Loquendo homo de pena eorum p statu post iudicium sic non compatietur secum in eis aliquid gaudij: quia tunc pena eorum erit completa. Et id natura eorum erit ita indisposita ad susceptionem gaudij q. nullum agens creatum habebit pportionalē virtutē ad causandum delectationem in subiecto indisposito. Agens autē in creatum ex ingenti sua iusticia nullum causabit in eis gaudij. Preterea Aug. xliij. de ciui. dei. c. xvij. ait: Elatio nis virtutis in dei aduersario q. est diabolus: maxime dñari sacris lris edocetur. Sed sicut p. m. iij. Ethic. c. ix. Qualis est vnusquisq. talis et finis eius. Videt ergo q. diabolus finem suum constituit in excellentia. Cum ergo sicut p. m. vi. Ethic. c. vi. si nes sint principia operabilium quicquid malus angelus appetit ppter excellentiam appetit. Sed post iudicium nihil eueniet de quo sequatur excellentia nec vera nec estimata. Cum ergo ex euentu rei desiderate nullum pueniat gaudij si desiderans non sequatur finem ppter quod illud desiderabat: nihil eueniet post iudicium ex cuius euentu aliquid in eis gaudij orietur. ¶ Ad primum argumentum dicendum q. an iudicium non est malorum angelorum tristitia ita fortis q. expellat omnem delectationem et magnam et parvam. ¶ Ad secundum dicendum q. angeli boni eo q. ita sunt constituti cum diuina voluntate et nihil eueniat contra eorum voluntatem absolutam: et qui habet substantialis glorie complementum: id est in eis nulla potest esse tristitia. Sed in angelis malis non est adhuc tota pena completa quia perpetuo habituri sunt post iudicium: id est eo interdum in eis est aliquid gaudij. Gaudet enim de malis euentibus q. eueni-

re desiderant. ¶ Ad tertium dicendum q. cum in bonis simul est tristitia et letitia: tunc est contentio cordis in vna parte: dilatatio in alia. Vel potest dici q. si letitia maior est q. tristitia cor dilatabit minus ppter tristitiam. Si autem tristitia est maior q. letitia esset conuerso. Si vero equarentur tunc cor non constringeret prohibere letitiam: nec dilataret prohibente tristitia. hec Ricb. Notandum tamen sicut Tho. parte. 1. a. lxxij. q. dolor et gaudium sicut q. sunt passionem in demonibus esse non possunt. Sic enim sunt proprie appetitus sensitui qui est virtus in organo corporali: sed sicut q. non minuat simplices actus: sic potest esse in demonibus et sic dolor non est aliud q. recursus ad illud quod est vel non est. Adultera enim velle non esse ut omnes homines fore dñatos que tamen non sunt: quia multi salutariter id in eis est dolor: et qui multos vellent peccare: et eorum desiderium implere: id est in eis est gaudium eo modo quo superius dictum est. Cum ergo peccatum diabolo summe sit gratia: quod demerita est illi complacere peccando. An nescitis o execrati patres q. ipse vos dicit perdere cupit q. vna priuatos secum trahere in infernum. O infelices anime peccatrices considerate quod factis cum diabolo obreperatis. Profecto contentatis letitiam facitis hoste pestilentissimum quod nullo placat obsequio quominus seruientes magis crudelium reuquebit. ¶ Quod peccatum est fugiendum eo q. priuatur hominem diuina gratia: et semper ei est numerus cruciatus et pena ac interficit ipsam animam. ¶ Ecce ratio quare peccatum illicitum est fugiendum de nocentia. Nocet siquidem homini plus q. cetera mala q. dicit an cogitare potest simum ppter tria. Primo ppter priuationem. Secundo ppter cruciationem. Tertio ppter interfectionem. ¶ Primo peccatum vocat hominem ppter priuationem eo q. priuatur illam bono nature quod peminet cunctis bonis fortune hoc dicit

Aug. in. iij. r. vii. p. f. r. in li. de fide ad Petru. Sed ptra posset qd argueret: qz dicit Dionys. in li. de di. ui. nomi. q bona nature in demonibus manent integra post pctm: sed pctm hois no est grau? pctm demonis: ergo ppter illud no dy p:uari bono nature. Respōdet Tho. s. ij. q. lxxv. q bonū nature humane pōt dici tripliciter. Primo ipsa pncipia nature: ex qbus natura cōstituit r pprietates ex his causate: sicut potētie aie et hmōi. S. cō dī bonum nature donum originalis iusticie: qd fuit i primo hoie collatū toti humane nature. Tertio dī bonū nature naturalis hois dignitas q est q hō sit rōnis particeps: sūm quā hū naturalē inclinationē ad virtutes. Prīmū bonum nature neq tollit neqz diminuit p pctm. S. cōm totalr est ablatū p pctm primū parētis. Tertium dō diminuit r aufert p pctm: qz vt inquit ps. xliij. Vō cū in honore esset nō itellexit: cōparatus est iumētis inspicētib? r filis factus est illis. In hoc eadē r hō rōnalis est dignior cūctis volucrib? ces li r nobilior bestijs terre r piscibus maris merito reputat. In eo hō q peccando rōnem subicit sensualitati viuitqz more brutoy: pīs recte iusteqz cōparat. Propterea loquēs deus ad aiām peccatricem. Viero. ij. ait: qz vilis facta es nimis iterās vias tuas. Sicut et ipsa naturalis inclinatio ad virtutē diminuit per pctm. Nā ex hō q aliqd inclinā ad vnū dūoy diminuit inclinatio ei? ad aliud. Vñ cū pctm sit pūū virtuti ex hoc ipso q hō peccat diminuit bonū nature qd est inclinatio ipsa ad virtutē. Per septē qppe gradus pscie diminute bone nature ruit in pfundū pctōy. In pmo gradu pctm est importabile. Absens em̄ insueta pctis cū peccare icipit apparer ei id importabile onus vt videat viuēs esse in inferno. In scōdo gradu pctm est graue. Nā lapsu tps ppter pcedēs pctm iterū peccare nō iā videt importabile s th graue. In tertio gradu pctm est leue. Qd em̄ prima vice fuit importabile: scōdo

graue: in tertio sit leue. In qrtō gradu pctm est insensibile: eo q iā onus eius nō sentit nec eius grauitas estimatur. In qnto gradu est delectabile: eo q cū maximo studio ppter eius delectationē cōmittit. In sexto pctm est desiderabile: qz post diurnā in illo pseuerantiā adeo ad ipsum inclinā volūtas vt sine vlla tentatione carnis aut diaboli querat r desideret vt possit committi. In septimo pctm sit defensabile tanq bonū r iustū vt verificet qd sapiēs ait Prover. xviij. Pctōr cū in pfundū pctōrū venerit cōtēnit. Cōtēnit si qdē dei iusticiā atqz iudicia r pctm ridēs r ludēs cōmittit. Et si redarguit illud excusat atqz defendit. O quot vsurarij erroneā sibi fecere psciam qua ipijssime vsuras exerceēt r dicūt nō esse pctm. O quot ad alteri fornicatores r sodomite letantur cū male fecerint: vt dī Prover. ij. r exultant in rebus pessimis luxuriāqz suam tāq bonā defendētes dicūt impossibile fore quēpiā viuere sine illa. Ecce qualiter isti r similes priuati sunt bono nature inclinatione. s. quā ad bonos act? habebant. ¶ S. cōdo nocet pctm hōi propter cruciationē. Est si qdē semp r etias in h seculo mortali culpe annexa pena inseparabiliter. Et sumit rō sūm Boni. in. ij. di. xxxvj. tripliciter.

Primo ex pfectione diuine eqtatis:

S. cōdo ex pulchritudine vniuersitatē:

Tertio est ex ordinatione culpe r cōs

ditione peccantis. ¶ Primo sumit rō ex pfectione diuine eqtatis. Tāc em̄ eqtatis est deus q est iudex oim vt nō patiat dedecus pcti ad modicum esse sine decore iusticie. Omnis mō iusticia dy iniusticia supare. ¶ S. cōdo rō sumit ex pulchritudine vniuersitatis. Vniuersum nāqz ex ordine pulchritudine habet: r talis ē ista pulchritudo qualem decuit fieri ad ostensionem summe sapiētie dei: r ppter hoc nec ad momentū esse i ea aliqd iordinatū: r ita nec pctm a pena sepef. ¶ Tertio sumit rō ex ordinatione culpe r ditione peccantis.

Nunq̄ em̄ culpa cōmittitur quin mor-
 dus species ⁊ ordo circa actionē volū-
 tatis priuatur. Et dñ voluntas volun-
 tate in suo actu deordinat semetip̄am
 incuruat. Et dñ incuruatur modo spe-
 ordine priuatur quantū ad abilitatem
 ad bonū. Talis autē priuatio est in ani-
 ma magna dānificatio ⁊ lesio. Vñ Aug.
 in sermone de innocētibus. Nemo h̄z
 iniustum lucrū sine iusto damno. Vbi
 lucrus ibi dānū. Lucrū in arca: dānū
 in conscientia. Tulit vestem ⁊ perdidit
 fidem. Accepit pecuniam ⁊ amisit iusti-
 ciam. Præterea voluntas rationalis q̄
 est causa peccati est q̄si media iter sin-
 dere sin ⁊ sensualitatē: media est etiaz
 inter deum et alias creaturas. Et cum
 se conuertit ad hec inferiora ab eo re-
 cedit q̄ sursum est: ⁊ dñ acquirit parū
 bonum vt nūc amittit magnū bonum
 simplr ⁊ que erat media fecit se ifimā.
 Et cū sinderesi discordat incurrit ex illa
 repugnantia remorsum quēdā ⁊ affli-
 ctionē internam. Ideo Aug. li. f. p̄f.
 Iussisti dñe ⁊ sic est vt pena sua sibi sit
 ois inordinatus animus. Ex quo solu-
 ditur q̄ ad culpaz inseparabilr sequit̄
 pena siue pena dicatur dānificatio q̄
 dam: siue quedam afflictio siue inuolu-
 taria passio. Sed pena q̄ est dānifica-
 tio semp sequitur ⁊ actur habitu quia
 nunq̄ homo est in culpa quin semp sit
 in damno. Afflictio nō siue remorsus
 semp sequitur in habitu: saltem q̄uis
 propter delectationem intēsam vel in-
 considerationē siue distractionē animi
 non sentiat. Talis autē pena competit
 statui in p̄senti: in futuro nō subseque-
 tur alia pena cōsummata et perfecta.
 Tertio pct̄m nocet homini ratione in-
 terfectionis. Pct̄m nāqz interficit ani-
 mam ⁊ facit eā mortuā modo suo. Vñ
 Aug. i. rii. de ciui. dei. c. ij. inq̄t: Quis
 em̄ anima humanayracter immortalis
 perhibeatur h̄z tñ quandā etiam ipsa
 mortē suā. Nam ideo d̄r immortalis qz
 modo quātulocūqz non desinit viuere
 atqz sentire: corpus autē ideo est mor-

tale qm̄ a vita quā habet deserit potest
 nec per seipm̄ aliquaten⁹ viuere. Mortis
 igitur anime fit cum eaz deserit deus
 sicut corporis cū id deserit anima: ergo
 p̄triusqz rei toti⁹ hominis mors est cū
 anima a deo deserta deserit corp⁹. In-
 eñ nec ex deo viuunt ipsa nec corpus ⁊
 anima. Vmōi autē totius hois mortem
 illa sequitur quam secūda diuino
 eloquio appellat autoritas. Vñ sal-
 uator significauit vbi ait Mat. x. Es-
 potit̄ timere eū q̄ p̄t animā ⁊ corp⁹: p̄-
 re in gehennā. hec ille. Et quibus ver-
 bis habetur differētia triplicis mor-
 Prima mors est corporalis q̄ fit p̄ se-
 rationes anime ab ip̄o corpore. Et h̄z
 ipsi anime q̄ immortalis est cōuenire nō
 potest. Secūda mors est spiritualis q̄
 cōpetit anime cū per peccatū separatur
 a deo. Vita nāqz anime est dei gra sine
 qua mortua iudicatur. Tertia mors est
 gehennalis que priuat dānatos nō in
 vita sed vita beata: vita glorioza: vita
 felicissima omni iocūditate repleta. O-
 quātū reputati sunt crudeles q̄ seipos
 interfecerūt sua corpora occidēdo. Es-
 profecto crudelissimi sunt peccatores
 qui peccando occidūt ⁊ perimunt ani-
 mas suas p̄pterea dixit i ps. x. Dānū.
 Qui diligit iniquitatē odit animā suā.
 Et Paulus Roma. vi. rationes subdit
 dicens: Stripēdia enim pct̄i mors: gra-
 tia autem dei vita eterna.
 Qualiter peccatū est fugiendum: qz
 displicet deo quia peccato: trāsgredit̄
 p̄cepta eius contēnit finitum bonū
 ⁊ prouocat irā eius. Caplm. ii.

Tertia rō quare peccatū est fu-
 giendū d̄r displicentia. Displicet
 nāqz et abominabile est
 omnipotēti deo p̄pter tria.
 Primo p̄pter trāsgressionē.
 Secūdo p̄pter derelictionē.
 Tertio p̄pter puocationē.
 Primo pct̄m displicet deo p̄pter trāsg-
 gressionē: qz p̄ illud trāsgredunt hoies
 ⁊ cōtēnūt mādata eius. Propterea dicit
 Aug. in lib. 3. manicheos. Pct̄m est in

Feria. III. post Reminiscere. Ser. XXXIII

veritatis preceptis vel in ipsa veritate errare. Et idē magister inducit i textu xxxv. di. secundi libri. Peccatū est dictū vel factum vel cōcupitū cōtra legē dei. Et Amb. lib. de paradiso. Peccatū est preuaricatio legis diuine et celestia inobediētia mādatoꝝ. Si ergo displicet patri vt fili? ei? sua p̄cepta recuset: et paruipēdat: sic cuiq; hoi mortali in aliqua superioritate cōstituto graue est a suis subditis despici atq; cōtēni: quāto magis abominabile est excelso celoꝝ regi si peccādo homines eiusq; mādata violando maiestati sue iniuriā faciāt. O peccōres execrati cognoscite vias vestras. Cognoscite errores merite dānationis. Quotienscūq; peccis mortaliter deū oīporētē vilipenditis. **¶** Secūdo peccatū displicet deo ratione derelictōis q; quotienscūq; quis mortali peccat derelinquit ipm q̄ est summū bonū: verū bonū: desiderabile bonum: durabile bonū: in quā quo solo aīa repleri pōt et satiari: p̄ bono vili: pro bono momēta neo: pro bono tēporali: pro bono quod sine deo nullū bonū est. Et em̄ inquit Aug. in lib. de libero arbitrio. Peccatum est sp̄ieto in cōmutabili bono bonis cōmutabilibus adherere. Vñc per Viere. ij. c. de peccatoribus deus conq̄ritur dicēs: Ad dereliquerunt fontem aque viue et foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ cōtinere nō valent aq̄s. Fons aque viue dicitur ip̄e deus: q; in eo est omnis boni ideo q̄s plenitudo. Vñc Aug. iij. lib. confes. ait: Redite preuaricatores ad cor: et inherete ei q̄ fecit vos: state in eo et stabitis: quiescite in eo et quieti eritis: bonum qd̄ queritis ab illo est. Cisternae aut̄ dissipate vocantur huius seculi bona q̄ absq; deo nihil sunt. Ideo Aug. ix. p̄fes. dicebat: Dīs copia que deus me non est egestas mihi est. Displiceret vtiq; cuiuscūq; formose puelle si sponsus suus ea derelicta turpissimē meretricule adhereret. Turbaretur quilibet magnus dñs gratiofus et liberalis si eius famuli eo sp̄ieto seruirent

alicui dño pauperi paratissimo et auarissimo. Quāto magis indignari debet de? infinitū bonū cū a nobis deseritur propter supbū diabolū: aut corruptibilem carnē vel trāstorū ac labile mundū. **¶** Tertio peccatū displicet deo rōne puocationis. Per illud vtiq; puocat et inducit ad indignationē et irā. Totū suauis et dulcis est pius clemēs et misericors atq; benignus et p̄pū eius est misereri: tñ irascit: indignat et quasi cogitur vt reos dānet quos voluisset saluare. **¶** Cur dānauit Layn? propter peccatū. **¶** Cur iudā? propter peccatū. **¶** Cur oēs illos q̄ in iudicio cū diabolo iudicabūtur eternis ignib? cruciādi? p̄pter peccatum. **¶** O summa et infinita pietas dei. **¶** Ubi est dulcedo tua? **¶** Cur tā durus atq; seuerus efficiaris hoib? quos condidisti? **¶** Reuera si peccā non essent deus nunq̄ cōmoueret furore. **¶** Cū ergo tāta sit in peccō iniquitas tātūq; periculū: merito illud cuncti fugere et abhorere: vt sic liberent a morte dānationis eterne et perueniāt in regnū beate vite: in quo viuit et regnat deus per eterna secula seculorum. Amen.

¶ Feria. iij. post Reminiscere: de supbia quā xps verbo et exēplo docuit cōtemnendam. Sermo. xxxij.

Nā autē se ex

altauerit humiliabit: et qui se hūiliauerit exaltabit. Verba sunt redēs prois n̄ri. Mat. xxij. et in euāgelio hodierno. Dñs et saluator noster p̄cipuus hūilitatis cultor: discipulos suos et nos oēs p̄sepe monuit: tā verbo q̄ exēplo euitare supbiā. In presenti hō euāgelio detestatur est scribas et phariseos: eo qd̄ ad nihil aliud vacabāt nisi vt in ceteros supbirēt. Nō timebāt deū: despiciebāt p̄imos et reputabant se ipsos. Querebantq; puerse et inordinatē p̄pū excellētiā. Et vt inq̄t Aug. xij. de ciui. dei. c. xij. Quid est aliud supbia nisi puerse celsitudinis appetis